

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.
A SZABADELVŐ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:
Rózsa-tér, Kardos-ház, 16. sz. alatt.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Helyben házhöz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 f. — Félévre 5 frt. — Negyedévre 2 frt 50 kr. — Egy hóra 1 frt.
HIRDETÉSI DÍJ:
Ot-hatosból postáért egyenként 5 kr. — Hét napig minden hirdetésért külön 20 kr. — Nyolc és hat-hatos postáért 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:
Rózsa-tér, Kardos-ház, 16. szám.
Ide küldendők az előfizetési pénzek, a kiadás körüli panaszok és ahirdetmények. Hirdetések felvételnek helyben Ziehermann H. közvetítési irodájában is.

Árú	Ár
120	—
102	50
98	50
101.50	—
101.05	—
96.	—
101.50	—
102.	—
99.50	—
96.75	—
95.	—
93.25	—
92.	—
109.	—
93.	—
94.50	—
104.	—
98.	—
176.50	—
40.	—
18.	—
39.50	—
5.68	—
5.66	—
9.60	—
9.60	—
58.95	—
58.85	—
47.95	—
47.90	—
47.90	—
120.70	—

Vidéki pénzintézetek és az aratás.

(M. P.) Magyarországnak bő a termése, a termelőknek nagy a pénzügyi szükséglete. Hogy mint fognak fejlődni a gabonáruk, azt most megállapítani nagyon korai lenne. Ma legfeljebb csak rövid időre tehetünk biztosabb következtetéseket. Terményeink árai csökkennek rohamosan, mert a világi piacokon a kínálat a kereslettel szemben nagy, a mennyire lehetséges, igyekeznünk kell tehát a túlnagyt kínálatot házáinkban megakadályozni, nehogy termelőink a kereskedelmi viszonyokhoz képest igazolatlanul magas árakon legyenek kénytelenek termésükön tuladni. Hogy ezt elérhessük, első sorban arra lenne szükségünk, hogy a magyar termelő képes legyen árúinak elvesztésére nélkül is a szükséges pénzt megszerezni.

E tekintetben szép szerep várakozik vidéki pénzintézetekre. Halás feladatot teljesítenek, mely egyszerűsége miatt jól elvégezhető, és tisztességesen gyarapíthatja.

A betétek nagyk és azokat alig képesek intézetek elhelyezni. Sokan kénytelenek ingatlanokra kölcsönöket nyújtani, bár e pénzmuvelet veszélyessé válhat pénzintézetekre tömeges felmondások esetében.

Sokkal előnyösebb lenne vidéki pénzintézetekre és a vidéki gazdáknak is, ha gabonára pénzügyi segítséget nyújtanának. Kellő óvatosság mellett ez üzlet nem jár veszéllyel, mert a gabona oly cikk, melyet minden nagyobb nehézség nélkül értékesíteni lehet.

A jelenlegi konjunktúra mellett úgy látszik, hogy az általános bő termés közepette gabonáraink nem lesznek magasak. Pénzügyintézetek tehát megtehetnék azt, hogy a gabona napi árához képest felényi értékű kölcsönt nyújtanának gazdáinknak. — A gabonát a kölcsönözti költségére biztosítják, s ha kell kezelik, és a magtárt lezárlják.

A fővárosi intézetek az áru 3/4 értékig nyújtanak kölcsönt, és kikötik maguknak azt, hogy jogukban áll azt a tulajdonos költségére másik raktárba áthelyezni, ha erre nézve szükség forogna fenn. A kölcsönért nemcsak az elzárított gabona, mely kiváltásig az intézet csonkinhatlan tulajdonát képezi, hanem az adós vagyonával is kezkeskedik.

Ha intézetek ily áru-előlegezéssel foglalkoznának, ebből még árúbizományi üzlet is fejlődhetnének, a mennyiben a tulajdonos megbízná az intézetet gabonájának értékesítésével, és ezért tisztességes nérdíjat szívesen fizetne.

Vidéki intézetek tehát úgy szólván rizikómentesen jutnának egy új jövedelmi forráshoz. A kölcsön mindennap behajtható, és semminem zavart nem okozhat. Áru bőséget csak oly gazda venne igénybe, kinek személyes hitele nincs, vagy olyan, a kinek nincs kndve kölcsönnyerés végett másik két aláírónak jóállási szolgálatakat tenni a mi már soknak megegyette a száját.

Ezen áruhitelre okvetlen szüksége van a magyar gazdának, mert különben képtelen évi fűrészesének gyümölcsét élvezni. Két eshetőség előtt áll, nevezetesen: vagy elveszteti gabonáját potom árban, vagy kénytelen az áruhitel megszerzése végett valamely közraktárba küldeni.

A közraktáraink által felszámított díjak azonban hasonlóan külföldi intézetekhez képest, még drágák.

Szükségeseknek látjuk az érdekelt közönséget ez iránt felvilágosítani, nehogy saját kárára legyenek kénytelenek tapasztalatokat szerezni. Tudnia kell a gazdának, hogy a vidéki közraktárakban minden métermázsza gabona rövid idő alatt is sokat emészt meg az áru értékéből. Mert fekbért számitanak egy évre 78 krt. Továbbá a bes- és kirtárokozás, árukezelés, bizonyos átrakározás legalább 22 krra tehető.

Ezen felül pedig a közraktárak semmi körülmény között sem vállalnak felelősséget beálló úgynevezett természetes apadásért. — Hogy ez mennyire rughat, azt csak az áru átvételénél tudhatja meg a gazda.

És így a közraktár nem épen mérsékelt díjakat követel a gazdától, ha abba helyezi el áruját. Ezen költségek egy jó részét megtakaríthatja a gazda, ha termését saját vagy bérelt magtárban tartja.

Vidéki pénzintézetek tehát szép hivatás vár a beállott új kampányban. Sok pénzt megmenethetnének a magyar gazdának, ha termény-előlegezési üzlettel foglalkoznának.

A magyar államvasutak jövő évi költségvetése elkészülvén, felterjesztetett a közlekedési miniszteriumhoz s ott már tárgyalás alá is vétetett Tolnay főigazgató részvétele mellett. Részletek természetesen nem közölhetők egyelőre, mert a tárgyalás folytán egyes módosítások történtek: azonban az eredmény — mint az „Orsz. Ert.” írja — kedvező s a magyar államvasutak emelkedő forgalmának örveudetes lendületéről tanuskodik.

Az egyiptomi háború.

(Alexandria bombázata.)

Alexandria bombázata 11-én reggel 7 órakor vette kezdetét. A „Sultan” nyitotta meg a tüzelést négy meglehetősen gyorsan egymást követő lövélssel; már a második diktalált. A Sultan harmadik és negyedik lövése közt tüzelt a „Superb” a harczrend a következő: A Témeraire és Superb a Max és Gabarre erődöket lövik, Alexandra és Sultan a Ras-el-Tin erődöt. Invincible, Inflexible és a fahajók eleinte még nem löttek. Azután mind „Pharus” erődre löttek. A második és harmadik angol lövés közt egyidőben tüzeltek „Ras-el-Tin” és „Pharus” erődök. Lövéseik a vízbe hatoltak. Mintegy tízenöt perc múlva az ágyúzás általános volt. A zaj sikertő volt és a füst a kilátást nagy mértékben megakadályozta, úgy, hogy a jeleket a tengernagy hajóról nem lehetett mindig látni. Egy lövés Ras-el-Tinből állítólag eltalálta az Alexandrát és egy lemezt ártott. Az egyiptomiak tüzelése igen rossz volt. A lövések csaknem mind hibáltak. Azok, a melyek találtak, semmit sem ártottak; legalább a Superb és Sultan lemezeit az egyiptomi ágyúkra nézve áthatolhatatlannak bizonyultak. Pharus útegei csakhamar beszüntettek a tüzelést; de „Ras-el-Tin” és a többiek folytatták a harczot.

A további sürgönyök, melyek Alexandria bombázatairól szólnak, így hangzanak:

London, jul. 12. Tíz órakor folytatták a bombázást. Az ellenségnek súlyos veszteségei vannak. Marso és Elkant erődök a levegőbe repíttetek. A bombázás kezdetekor Alexandra nagy izgatottságban volt és néptömegek tödültek a palota felé. Az utcák most kihaltak. A lakosság a pinzekbe menekül.

London, jul. 12. A „Standard”-nak az „Invincible” fedelzetéről ma reggel 9 órakor távirják: Az erődök lövése két óra óta tart. A „Pharus” erőd nagyon meg van rongálva. A „Marsa” és az „El-Kanat” erődök a levegőbe repíttetek; a többi erődökben igen sok ágyu használhatatlanná vált. Az egyiptomiak még eddig nem mutatkoztak hajlandóknak az erődök átadására.

London, jul. 12. A Reuter úgynökségnek az alexandriai kikötőből ma delelőtt 11 1/2 órakor jelentik: A bombázás még

folyvást tart. Az erődök mind gyöngébben visznozzák a lövéseket.

London, jul. 12. A hivatalos távirat 5 halottra és 27 sebesültre teszi az angolok veszteségeit Alexandriában.

London, jul. 12. — A következő hajók álltak készen a bombázásra: — A Penelope Marbout erődrel szemben. — Mig 1881-ben ez erődnek csak néhány régi ágyuja volt, tegnap óriási ágyúkkal pompázott. A Penelopának 8 kilencz-tonnás ágyuja van; a Monarchnak 4 huszonöt-tonnás ágyuja tíz hüvelykes kűrasszal, az Invinciblenek 8 hüvelykes kűrasszal, az Inflexiblenek 4 nyolczvan tonnás ágyuja és 24 hüvelykes kűrasszal, az Alexandriának és a Témerairenek 34 tizen-nyolcz-tonnás ágyuja van, úgy szintén a Superbnek és a Sultánnak. Az ágyuk az erődökben nagyobb részt kissé régiék és csekélyebb kalibertűek, csak néhány tizenöncz-tonnás ágyu van. Valamennyi idegen hadihajó, kivéve a francia Almat, elment. — Az Inflexible, Alexandra, Sultan, Témeraire és Superb a Ras-el-Tin erődöt fogják bombázni. Az alexandriai beszüntöttek közt panique uralkodik. A gazdagabb nejeiket az ország belsejébe küldik. A második ciprusi kábel is most a Chiltern fedelzetén van. A z idegen konzulok tiltakoztak a bombázás ellen.

A „D. News” szerint Arabi pasa kijelentette, hogy semmit se fog átadni és a végső emberig fog harcolni. A „D. Tel.” szerint Dervis pasa kész az Izzedin yachra szállni. Még tegnap delután egy küldöttség jött Seymourhoz Raghib pasával élén, ez azonban csak az erődök átadása iránti ultimátumra utalt, mire a küldöttség elment.

Arabi pasa.

Egy előkelő állásban levő egyiptomi beszültött, ki Arabi pasának életpályáját kezdete óta figyelemmel kísérte, a következő érdekes leírást bocsátja közre a jelenlegi politika eseményeknek előterében álló e férfiról:

Arabi Ahmed egy fellahnak, egyiptomi földművelő parasztnak a fia. A pusztá határon fekvő Charkieh tartományban egy kis falujában született. Szaid pasának minisztersége alatt sorozták be s unjonozási kerületének többi rekrutájával együtt összekötött kezekkel kísérték el ezredéhez.

A mi külső megjelentését illeti, mintegy 1,5 méter magas, jól megtermett férfiú, az első egyiptomi fellah-k halaványsárga arcszínével. Feje hegyes alakú, arca szabályos magas, lapos homlokkal, melyet a főveg némileg kiegyenlít, nagy szájjal, duzzadt ajakkal, szögletes állal. Makacság és ridegség a fővonásai jellemének. Oly emlékező tehetsége van, melyet Európában bámulatosnak, mondának de a mely egészen mindennapi jelenség fajrokonainál.

tatta ajka a zsoltárokat; elméjében azalatt minduntalan csak a szép fiatal asszony képe jelent meg.

S mikor elgondolta, hogy talán soha többé nem látja szép kis feleségét, olyankor csaknem lázas reszketés fogta el szívet; kezeit önkénytelen kitará, mintha magához akarná ölelni még egyszer. Ah! nem úgy, mint egykor; forróbban, százszor foróbban.

Csak most tudta, mennyire szereti feleségét. Csak most a távolban. Csak akkor, midőn elszakították tőle s midőn azt sem tudta, látja-e még nejt valaha vagy soha.

Galyarabságra ítélt predikátor-társainak némelyike még kevesebb volt vadoiva, mint ő; hogyan remélhetett volna tehát kimeletet?

Szerencséjére, már akkor nagyot fordultak a dolgok. A Thókóli serege, mely Erdélyből betört, még fegyverben állt; Becsben nem tudták, hogy mire fogja határozni magát az ifju vezér; egész Felső-Magyarország kész volt fegyvert ragadni; a kiengesztelés, a csillapítás politikáját vette elő a bécsi udvar. Caprera tábornok igen szeliden bánt az elfogott papot; lelkére kötötte, hogy igyekezzék a békét predikálni hívei közt, ne vegyen részt semmiféle gonosz-szándéku bujtogatók praktikaiban s adja meg a császárnak, a mi a császáré, a mint meg van írva.

Ezzel a kegyelmes oktatással bocsátották haza tiszteletes Mercator Sámuel. Most ime visszatérhet házi tűzhelyéhez, ifju nejehez, keblére ölelheti őt; a boldogság, a szerelem várja otthon. Oh, mily hosszú ez az ut!

Türelmetlen tapossa a puha, mohos földet. Fák ezrei tűnnek el mellette, száraz ágakkal mind arra mutogatva, a hová ő megy. Oda! oda!

A „Debreczeni Ellenőr” tarczája.

A predikátor.

Történeti elbeszélés.

Vértési Arnoldtól.

(Folyt.)

— Mindent tekintetbe vettem, — szolt tiszteletes Mercator Sámuel határozottan, — mindent. Nincs mit mondanom, hadnagy uram Cselekedjék utasítása szerint.

— Te lásd, a mi belőle következik, megátkodott pap! — kiáltott bosszusan a hadnagy.

Hanem aztán kissé szelídebben utána tév:

— Reggelig talán jobban megmondolja a dolgot kegyelmed. Mi itt háunk az éjjel. Mire megvilágosodik, talán meg fog világosodni a kegyed értelme is.

A katonák tanyát ütöttek a parokhián. Kettő fölállt örökép az ajtó elé. A predikátor csendesen leült az asztalhoz s olvasta tovább a bibliát.

Reggel a hadnagy újra előfogta a papot.

— Kijáda kegyelmed a szökevény?

— Kész vagyok a mártírságra, hadnagy uram.

— Jó, — felelt a hadnagy komoran, — legyen a kegyelmed kívánsága szerint. E perctől kezdve kegyelmed fogoly. Katonák ide!

Rögtön körülfogták a katonák tiszteletes Mercator Sámuel. A fiatal asszony zokogva bo-

rult férje mellére s kezét csokolgatta. Nem birt szólni, csak sirt és reszketett.

Fisztele es Mercator Sámuel megsimogatta a szegény fiatal asszony fejét és mosolygott.

— Me félj! Ne sirj! Az Ur, a ki k szabadította Dánielt az oroszányok verméből, engem is ki fog szabadítani.

A vallou hadnagy felfordult s hogy el-takarja megindulását, haragosan kiáltott oda:

— Siessen kegyelmed a bucsuzással!

A predikátor lehajolt nejehez, mintha meg akarná csokolni s fülbé sugott valamit. Az asszony engedelmesen meghajotta fejét.

Akkor a férj még egyszer megfogta az asszonyuk mindkét kezét s mintegy imára összetette.

— Ne felejtőd el Mártha, hogy az isten mindenütt velünk van. Maradj istenfielő és engedelmis!

Megcsokolta a zokogó nőnek homlokát, megáldotta s aztán a katonákhoz fordult.

— Készen állok az utra, hadnagy uram.

IV.

Négy hónappal később, csipős márczusi időben magános vándor haladt át az erdőn, mely a kis falut mértföldekre körülveette. Magas, izmos férfi; természetéről láthatott ismeri tiszteletes Mercator Sámuelre; de most nem járt már oly egyenesen, meggörgnyedt s haja is őszbnek látszik. Sokat öregedett úgy hónap alatt.

Sietve megy előre, bár látszik, hogy már fáradt; nem szokott csendes, komoly lepteivel lépeget. Nyugalanság, izgatottság tükörződik arcán, mozdulatain s olykor-olykor öntudatlan keményen oda őti a földhöz ny vándorbotját.

Körülte mozdulatlan, nyugodt az egész természet. Méreven állanak a fák száraz ágakkal, melyeken még alig látszik itt-ott parányi hajtás. A fű alig bujik még ki a száraz haraszt közül s egy madár sem repdes, egy madár sem cseveg még, csak a száraz ágakon egy pár fekete varjú nyugnyaszt, az is ep oly mozdulatlan, mint az egész tájkép.

Végtelen csöndes az erdő; semmi egyéb zaj nem hallatszik, csak a száraz levelek ropogása a predikátor lábai alatt. A nyul meglapul a fák tövében, a farkas távolabb húzódott az erdő belsejébe, varju nem károg a fán, némán, tompán bámul maga elé.

Csak annak a férfinak lelke nem bir ily csöndes, nyugodt lenni, ki mindenekelőtt kevélykedett erős lelkének nyugalmával. Hiába idezi magában a biblia szavait, hiába igyekszik erősíteni szívet a szent igékkel; érzi, hogy az a sziv hevesen dobog. Öröm, aggódás dobogtatja. Átzegez rajta a mult napok fájdalma s a jövő percek gyönyöre. Gyöngye, gyarló emberi sziv!

Tiszteletes Mercator Sámuel lehajtja fejét. Erzi, hogy a megpróbáltatás napjaiban nem maradt elég erős. Bűszkesége oda van. A távolban, a börtönben nem gondolt eléggé arra, hogy dicsőség az Ur nevéért szenvedni, hanem szomorúság foglalta el lassankint egész lelkét, busongás, epedés elhagyott ifju nejét. Oh, az az asszony sokkal gyakorabban megfordult elméjében, mintsem kellett volna! Minden órában, minden percében.

Hiába akarta megkeményíteni szívet tiszteletes Mercator Sámuel; napról-napra jobban elbágyadt. Hiába mondogatta magában, hogy az Ur szolgáljának többet kellene az egiekkel foglalkozni, mint a földiekkel. Hiába hangoz-

atonai kincs-
telteken épí-
munkálatok

szág.

Jelenleg oly kifejezésül arcvonásain. a melyet folytonos gyákorlat által szerzett meg. Mindig gondolatokba mélyednek s melancholikus hangulatukba látszik. A vele beszélővel ritkán s egy pillanattal tovább soha nem néz szembe, hanem rejtélyes pillantásokat vet maga köré, a melyekben egyebiránt mi megfélemlítő sincs, sőt a melyek még vonzanak is a kifejezés szenvedőlegessége által. Nagy lassan beszél, mintha fáradtnak érezné magát az ügyek s gondolatok sulya alatt, melyek elfoglalva tartják. Járása egyenes, csak a feje hajlik kissé meg. Oly arc czal lépdegél, mintha meg volna győződve róla, hogy az idők ő reá várakoznak. Nagyon ritkán mosolyog, arckifejezése soha nem árulja el, hogy mit gondol és érez.

Ez a típus egyebiránt gyakran feltalálható Egyiptomban s általában a Keleten. A „baldogok” kategóriájába sorolható, azok közé, kiket a keleti böles egy perzsa kifejezéssel „bi renk”-nek mond, szinteleneknek, kiknek arca a pillanat és alkalom jelleget ölti magára.

Szaid pasa szerette a nagy terméti s formás katonákat, tetszését találta Arabiban s nagy hamarosan tisztte léptette elő. Inkább rokonszenvezett az arabok szelid s hajlékony természetével, mint a törökökkel s cserkeszekkel s első volt, ki az egyiptomi hadseregben benszülőttekkel kezdte föléserélni az idegen tiszteteket.

Igen gyorsan haladt alatta Arabi is; egy napon azonban alkalmasint csupa szeszélyből meghoztatta az alkirály s fél szoddal elbocsátotta. Az írás és olvasás mesterességében jártas Arabi most neki feküdt a tudományoknak a kairói vallási egyetemen, az „Ezber”-en. Tudományok alatt Kairóban a nyelvtannak s a muzulmán törvényeket magukban foglaló szent könyveknek s azok kommentárjainak ismeretét értik. E husz évi szorgalmas munkát igénylő ismeret nem sajátíthatta el Arabi, de eléget tanult, hogy bajtársai által tudósának tartassék.

Ismael pasa ismét befogadta a hadsereg köteleibe. Fajroknai ez időtől kezdve mint jámbor s tanult embert nagyra tartották s életmódja muzulmán fogalmak szerint csakugyan kifogástalan is volt.

Nőül vette ez időtáiban El Hami pasa daikájának az alkirály palotában nevelt leányát s meglehetősen vagyona tett szert házassága által. Kik ekkor ismerték, azt mondják róla, hogy soha nem beszelt hazáról vagy szabadságról, de minden alkalommal panaszkodott a törökök s zsarnokságuk ellen s honfitársai előtt nyíltan kimutatta az uralkodó faj iránti ellenszenvét.

Az abissziniai hadjárat alkalmával ugy tudta intézni a dolgát, hogy a szállítási szolgálatnál alkalmazták A hadjárat után a khedive felső-egyiptomi gyáraiban levő ezüstervezletek szállításával lett megbizva. Összetűzven azonban a khedive jószágainak igazgatójával, visszatért Kairóba a főhadnagyi ranggal ismét a hadreregbe lépett.

Eddig tart az egyiptomi benszülött elbeszélése Arabi pasa életpályájának első szakaról. Legközelebb folytatását fogjuk hozhatni érdekes közléseinek.

Debreczen város közgyűlése.

Debreczen, július 12.

A közgyűlést Simonffy Imre polgármester ur nyitja meg, miután előbb sajnálattal jelenti, hogy Miskolczy Lajos főispán urat még egyre tartó veszélyes megbaja tartja távol; indítványozza, hogy a közgyűlés a derek s a város közügyeiről fardadhatlanul munkálkodó főispán ur betegsége felett legmélyebb részvétét fejezze ki. Az indítvány egyhangulag elfogadjatik.

A polgármesteri jelentéstudomásul vetetik. A város kölcsön vett tartozásainak ki-

Az erdő oly végtelennek látszik. Fák jönnek fák után, mind egyforma kopasz, mind egyforma száraz, de mintha mind azt mondaná itt a tavasz, kivirul majd újra, a gyász után jön az öröm.

Tiszteletes Mercator Sámuel főemeli fejét. A fák közt mintha egy tornyot pillantott volna meg. Szive meg hangosabban kezd dobogni s mekkertőzötti lépteti.

Nemsokára megnyílt előtte a völgy, föl-tűntek hóborított födelekkel sorban az apró parasztházak s alig valamivel kiemelkedve a többi közül a szerény paplak.

— Marthá! — suttogó tiszteletes Mercator Sámuel.

E pillanatban semmi egyebre nem birt gondolni cs k ő rá, ő rá egyedül.

Innen a dombrol be lehetett látni a kis hajlék udvarába. Csöndes volt az, senki sem járt ott.

Talán nem is veszik észre a hazatérőt, míg csak be nem toppan s el nem kiáltja magát: itt vagyok édesem, szerelmem, jőjj és ölelj meg!

Eközben néhány ember mégis észrevette s megismerte a dombrol leereszkedő vándort, s mire a falu széléhez ért, hamarjában mar összegyűlt egy kis csoport, mely hangos örömradiással fogadta hazatérő predikátorát.

A pap kezét szorított mindnyajokkal.

— Az isten visszavezetett, atyámfiai! Adjunk hát nekik!

Senki sem felelt rá, csak kezeit szorongatták. Ugy kísérték be a faluba.

Utközben egy öreg esküdt ember rátette kezét a predikátor vállára.

— En sokkal öregebb ember vagyok tiszteletes urnál s azt mondom: vegyetek példát

sebb törlesztési kamatu kölcsönre való átváltoztatását engedélyező miniszteri leirat, és az ennek folytán polgármester ur által tett intézkedésekről szóló jelentés élénk helyesléssel vétetik tudomásul.

Keszei János az iránt interpellálja a polgármestert, hogy a kaszállók rendezését elrendelő miniszteri leirat alapján a városi tanács akarja-e már végre- valahára a kaszállók ügyét rendezni s erre nézve az egyes birtokosokkal értekezni? — Polgármester ur erre azzal felel, hogy a miniszteri rendelet a rendezésre az 1882. év végéig adott határidőt; a törvényhatóság nem folytathat 800 birtokossal külön-külön értekezéseket, hanem a rendes uton fog eljárni. A választ a közgyűlés egyhangulag tudomásul vette.

A közmunka újonnan leendő összeírása iránt leérkezett miniszteri rendelet, és az ez ügyben tett munkálatokról szóló bizottsági és tanácsai jelentés, hogy új összeírás eszközendő, tudomásul vétetnek.

Sopron város — a megyék háztartása czimű törvényjavaslat módosítása iránti felterjesztése és a törvényhatósági joggal felruházott városok közigazgatási költségeinek az állam által viselése iránt Körösi Sándor ur felszólalása után felterjeszténi határozatlik.

Ugyancsak több törvényhatósági átirat u. m. a főrendiház rendezése tárgyában, a hadmentességi díj kivételéről szóló törvény megváltoztatása, a közlekedési vállalatok általi és községi adójának az illető törvényhatóság területén való fizetése iránti feliratok partolotni határozatnak. A regale-jog erélyesebb védelme vagy megváltása tárgyában felterjesztendő felirat nem partolotlik.

Az árvaöreg állapotáról szóló évnegyedes jelentés tudomásul vétetik.

A városi főreáltanoda 1882/83. évi költségvetését kísérő tanácsai előterjesztés és a főreáltanoda 1881/82. évi közvizsgájának eredményéről szóló jelentés, valamint az itt üresedésbe jött történelmi tanszék miként lett betöltéséről szóló jelentések tudomásul vétetnek.

A vadászati-jog berbeadását illetőleg be- terjesztett azon tanácsai határozat, hogy az 10 évre csoportokban bérbeadó, — helybenhagyatott.

A városi színház az orsz. dalárversenyre díjmentesen átengedtetik.

A városi felhívászágt számadásokra a felmentvény megadatik.

— A Debreczen — Nánási vasut állásáról szóló jelentés tudomásul vétetik.

A Szováth községnek bellegelő földje nagyobbitása végett földterület adományozását kéro folyamodása elvetetett.

Néhány érdeklent ügy és több polgárosítás iránti kérvények elintézése után a közgyűlés véget ért.

Alexandria városa.

Alexandria, az angolok bombái által fenyegetett város, Nagy Sándor macedonai király által alapítottott 332 évvel Krisztus születése előtt s gyors fejlődésnek indulva, a Ptolomaeusok dinasztiaja, valamint később a rómaiak uralma alatt egyike volt a világ legvirágzóbb városainak. Ez óriási kikötőváros legnagyobb virágzása korában négy angol mértföldnyi hosszúságban terjedt el keletről nyugugotra és két nagy egyenkint 100 láb széles utca metszette keresztül. Az egész város kerülete körülbelül 15 angol mértföldet tehetett akkor. A katagombák, a nyilvános cziszternák és a Pompejus oszlopa név alatt ismert, Diocletian tisztelőre emelt óriási oszlop, valamint a rómaiak által épített városfalak egy része még most is fennállanak, hirdelve az ós-régi város klassziczizmusát.

Bámulatos és rohamos virágzását kikötője szerencsés helyzetének és alkotásának köszönte, mely rövid idő alatt oda terelte az egész világ főbb kereskedelmét. A város közvetlen közelében fekvő Pharos szigete kényelmes és

biztos menedéket nyújtott a viharok elől menekülő hajóknak. Kevéssé kényelmes, és ennek következtében ritkábban használt volt a város keleti oldalán levő második és újabb kikötő, mert az ott horgonyzó hajók nagyon is ki voltak téve a kellemetlen északi szeleknek, az ottani zátonyok és a tenger mélyéből kiemelkedő sziklak pedig sokszor veszélyessé tettek a parthoz való közeledést.

E két kikötőt most elválasztja egymást l egy azóta készült mesterséges földszoros, mely összeköti Pharos szigetét Alexandriával, mi által az előbbi felszigetté alakult. A Nilus folyóval e kikötőket a Mahmudich-csatorna köti össze, mely Alexandriától Fuahig terjed el 48 angol mérföld hosszúságban. Kairóval 130 angol méntföldnyi hosszu vasuti vonal köti össze a várost. Az egész utazás 5 órát vesz igénybe.

A mai Alexandria már csak homályos képet nyújtja a régi világvárosnak. Nevezetességei közül megemlítjük a régi „Pharos” világító tornyot a felsziget egyik, és az újabb, modern világító tornyot a felsziget másik végén; a khedive palotáját (Ras et-Tin), mely az új világító torny közelében épült; a nyugoti kikötőt, melyben most a khedive pompás yachtja, több hadi és néhány kereskedelmi hajó horgonyoznak; a fegyvergyárat, belső kikötő mellett; a régi katakombákat a déli parton, melyek egyuttal a régi város helyet és fekvését jelölik; a még most is ép Pompejus oszlop; a Rosetta kaput s a Rosettába vezető országutat; továbbá a Mahmudich csatornát és a Kairóba vezető vasutat.

A város belseje kevés nevezetességet mutat fel. Van ott négy rakpart, melyeknek hosszában régi szerkezetű, piszkos és ronda épületek húzódnak végig, delfel az arab negyed terület el szegényes föld és sárvívkövekkel. Ugyanezen oldalon vannak a csatorna-gátak, a gyapot-piac, a vasuti állomás és a barrakkok. Keletfelé, a Napoleon erődön túl kerülnek el a főter, konzulok tere, a frankok tere, mely előbb Mahomet-Aliterének nevezetett. Ez utóbbi, valamint az ebből kinyúló utcák képezik az európaiak főbb lakhelyeit.

A városnegyvedben, a „Sikket el Bindat”-ban Rue des Soeur kezdődött június 11-én ama gyászos vérengzés, mely annyi ártatlan európainak oltotta ki életét. Alexandria e városrésze majdnem egészen kívül esik a kikötőbe horgonyzó angol hajóraj látkörén és águinak látványosság s ez képezte okát, hogy az angolok akkor mitem tehettek a megtámadt európaiak megmentésére.

Szkobelev halálának titka.

Moszkva, jul. 11.

Szkobelev hirtelen halálának első híre a Duseau szállodába siettem, s miután ott az őrt álló rendőrtiszt előtt igazoltam magamat, a két szobából álló 47. szamu lakosztályba vezettettem, melyben Szkobelev lakott. Az előszobában Akszakovot találtam, a ki nagyon le volt verve. Ott láttam még néhány feketébe öltözött hölgyet, Szkobelev szárnysegédét és rendőrtisztet. A második szobába akartam belepni, a hol Szkobelev holtteste ki volt terítve, hogy lássam a meghalt hóst, azonban arra kértek, hogy várjak, minthogy a törvényszéki bizottság most veszi fel a tényállást. Egyik óra a másik után mult el, a nélkül, hogy a törvényszéki bizottság a halottas szobából kijött volna. Felhasználtam az időt arra hogy a halálra vonatkozó körülményeket és részleteket megtávirtozzam.

Egy-két óra múlva megengedtek a holttestet megtekintemem. Szkobelev szép arca cseppet sem volt eltorzítva, rendkívül hosszu szőke bajusza annak módja szerint ki volt pórdörve, mintha a tábornok a parádet előzőleg a fodorástól jöme. A szálloda elhagyásakor egyes odavetett szavakból azt vehettem ki, hogy Szkobelev halálának körülményei egészen mások voltak, mint a minőknek azt szárnyse-

A fájdalom velőt rázó fölkiáltása tört ki a predikátor ajkáról.

— Marthá!

Többet nem birt szólni. Az erős ember összereszkadt s eszméletlen rogyott a földre.

V.

Másnap hajnalban tiszteletes Mercator Sámuel elhagyta a falut. Titkon ment el, nem szólt róla senkinek s bizonyosan még napfelkelte előtt eltávozott, mert távozását nem vette észre senki s csak akkor tudták meg, midőn nem látták őt sehol.

Merre ment? hová ment? Azt sem tudhatták. Csak gyanyítottak, hogy talán elsőköött feleségét meg keresni.

— Egy szőkevény asszony miatt!

Valóban megfoghatatlan dolog volt, csaknem hihetetlennek látszott, hogy tiszteletes Mercator Sámuel így ebuoszu nélkül elhagyja ekléziáját. Ő a buzgó predikátor, az erős lelki férfi. Mi mehetett végre ez erős ember lelkeben, hogy így elvesztette az ön-maga fölötti uralmat?

Sokan nem bírták elhinni, hogy valóban eltávozott; várták egész nap, várták másnap; vissza fog térni; lehetetlen, hogy vissza ne térjen!

Nem tért vissza, Akkor azt kezdtek gondolni, hogy talán valami szerencsétlenség történt vele. De hogyan?

Annyi bizonyos, hogy nem lehetett tovább kétkedni azon, hogy tiszteletes Mercator Sámuel önkényt távozott el. Eltávozott, mint valami szőkevény! Később hallották szomszéd

gedé és a rendőrség állítá. Fürkésztem a dolog után és tudomásomra jutott, hogy Szkobelev nem a Duseau szállodában, hanem az Anglals szállodában halt meg s holtteste szállítottatott az előbb említett szállodába. Megbízható adatok szerint Szkobelev táornok szombaton, érkezett ide két szárnysegéde kíséretében s Duseauk hoteljébe szállott. Mint a családnak jó barátja, elbeszélte magánviszonyait s a háziasszonynak még azt is elmondotta, hogy egy szegény leányt készül feleségül venni. (Szkobelev 9 éve elválva elt nejetől, született Gazarin grófnétől) Fel is mutatta a levelet, melyet a leánynak írt, derült hangulatban volt, mint rendesen; a vendéglőben több tiszt társaságban reggelizett s este egyedül hagyta el a szállót. Következő este szintén a vendéglőben reggelizett két segédsztisztjének s meg más tiszték társaságában.

A reggeli hat óraker ért véget. Szkobelev szobájába vonult, hogy kipihenje magát. Szárnysegédét elküldötte s esteli 8 óraker egyedül hagyta el lakását s reggeli 5 óraker holttestét vitték vissza a hotelbe. Hogy mi történt ez idő alatt, arról hiteles adatok alapján a következőket közölhetem.

Szkobelev az Angletterre vendéglőbe ment egy hölgyet meglátogatni, oly czéliból, hogy ott mulasson. Az Angletterre vendéglő nem utazók számára van berendezve, hanem találkázási hely világának részére. Az óriási udvaron kisebb nagyobb két-három szobás lakások vannak, melyekben csupa kéjhölgyek laknak. E szállónak lakóit 100 főre teszik. Bantien Anna, egy óriási terméti nő, ki Slezvig-Holsteinban született s több év óta Moszkvában tartózkodik, a 28. sz. lakosztályban lakik. Ehhez ment Szkobelev. Még a „Tónt” és egy harmadik leányt hívtak meg és azután orgiákot ültek. Egy szállóbeli szolgáló 100 rubele bankjegyet kapott, hogy 12 palaczk sört és négy palaczk legjobb minőségű champagnéit hozzon. Egyik leány átvette ezeket az italokat s a szolgált elbocsátotta.

Kettedfél óra körül kiszaladt Bantien Anna a folyosóra s meghagyta a szolgálókat, hogy siessen orvosért. Nemsokára megérkezett dr. Koppe s a tábornokot egészen levetkőzve, holtan találta. Nyomban értesítettek a rendőrfőnököt, a ki elrendelte, hogy a holttestet vigyék el Duseauk hoteljébe, a három leányt pedig tartóztassák le. A lányok ketteje Königsbergből, Poroszországból való.

Minden feltűnést gondosan kerülvé, kora reggel szállították át Szkobelev holttestét a Duseau szállodába, e gyászos menetnek egyedül tanui a dvornikok voltak. Az orosz hódalát szivtáglás okozta, melyet idegeinek a leirhatatlan orgiák következtében beállt túlfeszítése idézett elő.

Napi hírek.

— A mai városi közgyűlésen városunk szeretett országgyűlési képviselői Kis s Lajos és Körössy Sándor urak is résztvettek.

— A magyar orvosok és természetvizsgálók aug. 23-án s következő napj in tartandó nagygyűlése iránt, napról-napra fokozódik az érdeklődés. Mint a „P. Napló”-nak írják, közelebb Angliából jelentkezett a résztvevésre a Malborough College nagyhírű tanára, Rodwell ur, ki ezen gyűlésen értekezni fog a Modern Volcanológiáról. Rodwell ur a vulcani tünemények tanulmányozása végett már kétszer volt Izland szigetén. Számos értekezései a Royal Society kiadványaiában s a Nature szaklapban jelentek meg. A debreczeni vándorgyűlésről jelentést fog tenni a Nature-ba és a Times-ba. Ez az első eset, hogy a magyar orvosok és a természetvizsgálók nagygyűlésében angol szaktudós is fog részt venni.

— A m. kir. államvasutak üzletvezetőse — írják az „Alföld”-nek Budapestről

falubeli lakosoktól, hogy látták őt sietősen keresztül menni az erdőn, a földeken; nem igen kereste, hogy merre visz a járt ut; arkokon haladt át, tuskán, pocsolyan. Nagyon zavartnak látszott és alig fogadta azok köszöntését, a kik rá ismertek. Nem állt beszédbe senkivel s úgy látszott, nagyon sürgőst az útja. Nem tartóztatták föl, mert azt hittek, hogy a börtönből szökött; a szomszéd falukban még nem értesültek róla, hogy haza tért.

Emyiből állt mindössze, a mit megtudhattak az elűntről. Néhányan mégis fölkeredtek erre a hírre s elindultak keresni őt. De mind eredménytelen tertek vissza. Nem találtak nyomába.

Csak a sánta egyházi nem tért vissza. Az elvált tőlök. Kerdezték, hogy hová megy? Vállalt vonított rá; mit tudja ő!

— A hová a szél hajt, mint a katáng-köröt.

A szél Munkács felé hajtotta Ott tábornokot akkor a kurucz sereg s vig élet folyt a vezér lakodalmá óta. Pirok bar a kancsokban, piros jöked a szivben. Mindenki jó reménnyel volt tele s mindenki Zrinyi Ilona egészségéért volt. Sátrak álltak a vár alatt s tábornokok égtek. Vén katonák heverészték a tűz mellett, juhust aprítottak a bogratsba s visszafog térni; lehetetlen, hogy vissza ne térjen!

Nem tért vissza, Akkor azt kezdtek gondolni, hogy talán valami szerencsétlenség történt vele. De hogyan?

Annyi bizonyos, hogy nem lehetett tovább kétkedni azon, hogy tiszteletes Mercator Sámuel önkényt távozott el. Eltávozott, mint valami szőkevény! Később hallották szomszéd

(Folyt. köv.)

teljesen me S z o l n o helyzetetik változás es leend az ú

15-ik és l diszlövésze napon regg len két-ké dják a leg frankos, ke frankos eg ezüst frt, a legűbőli olyan díjaz vendéglőbe ára 1 frt, Jóna Sámuel vagy gyeztethet

— M ármentesít lius hó reczenben, tandó rend meghívni.

1.) A júliu határozatái alatti átirat szatérites nek folytatn rendő összez erdekelték pitása — 27-ik napj és IV. szárn penztarkezo reclamatioi segnek — közölt jel bani megál leg foly ó r a k o r t a r t a n e n n e k t a h i v o m. g y a i. l. 2. szám al náncskozás Nyir-Baktá D é g e n f

nevé csüztéjél szobáj

— Ju este a Mo volt a czir, mely a jut tapsokkal ugrás egyi

— Ho jobb lovaru jutalomjatek ből állítot

— Er csendbiztos napi székelt került tette területén, messze táv puhatolnia, reczenben talált nyom biztost el helyezés.

— Jó letére rend vözlő szón

„Közönszöm” ségüket, az azzal, a mi hazánnak, b Fogadják, b kivánom, h tessék!

— Gy ter körreu hatósághoz, lat, hogy a szer a gy nélküli adat következmé hagyja, ho orvosi rend szereszek.

— Eg roleummal vedő lovat. Leber velet beken löhe iszonyu nye dig nyargal ada párját

— Ne hétéen Bodz zón levő m restek meu egyik-másik pár száz d csoportosult ködtotta m perczben a villám ar tek mened

András azo testen talál

késztem a do-
hogy Szkobe-
hanem az Ang-
teste szállita-
a. Megbízható
ok szombaton,
kiséretében s
a családnak
nyait s a há-
otta, hogy egy
vemi. (Szkó-
született Ga-
levelet, me-
gulatban volt,
több tiszt tár-
edül bagyta el
a vendéglő-
ek s meg más

regét. Szkobe-
ihenje magát.
teli 8 órákor
geli 5 órákor
rbe. Hogy mi
s adatok alap-

ndéglőbe ment
czélból, hogy
vendéglő nem
hanem talál-
óriási udva-
szobás lakások
olgyek laknak.
zik. Bantien
Slezvig-Hols-
a Moszkvában
van lakik. Eh-
Tonit" és egy
azután orgá-
a 100 rubeles
alakz sört és
a champagneit
ket az italokat

aladt Bantien
a a szolgának,
a megérkezett
nem levetőzve,
ettek a rendőr-
holttestet vi-
három leányt
k ketteje Kö-
s.

kerülve, kora
v holttestét a
enetek egye-
Az orosz hős
et idegeinek a
n beállt tulfe-

sen városunk
K i s s Lajos
résztvettek.
és természet-
5 napj in tar-
napra fokozó-
ló"-nak írják,
résztvevésre
tanára, Rod-
zni fog a Mo-
a vulcani tü-
már kétszer
ezéseit a Ro-
titure szaklap-
vándorgyűlés-
a és a Ti-
magyar orvo-
gyűlésében
ai.

üzletvezető-
Budapestről

ti sötétség
nem igen
ut; árkokon
agyon zavart-
köszönetet,
szedbe senki-
etés az útja.
ittek, hogy a
falukban meg
tért.

mit megtud-
megis fölker-
keresni őt.
vissza. Nem
n tért vissza.
hová megy?

int a katáng-
ta Ott tábo-
vig élet folyt
a kancsók-
ndenkijó re-
Zrinyi Ilona
a vár alatt s
beverészték a
a bográcsba s
a fiatal legé-
a, kék kara-
tt száru, lep-
t tollas sü-

teljesen megbízható forrásból — egyelőre
Szokolonokomra ad és semmiesetre sem
helyeztetik az Nagyváradra. Ha azonban valami
változás eszközöltetni fogna, úgy csakis Arad
való az üzletvezetőség jóvondóbeli székhelye.
leend az üzletvezetőség jóvondóbeli székhelye.
A helybeli lövészársulat f. július
15-ik és 16-ik napján a nagyerdő lövőháznál
diszlövészetet rendez. A diszlövészet mindkét
napon reggeli 8 órától esti 7 óráig tart, dél-
ben két-két órai megszakítással. A kiosztandó
díjak a legmelyebb lövesekert három darab 10
frankos, két darab 10 frankos, egy darab 10
frankos egy darab 5 frankos arany, két darab
ezüst frt, egy db. és ismét egy db ezüst frt;
a legtöbb körért ugyanazon számmal ugyan-
olyan díjak. Vasárnap 1/2 órákor a nagyerdő
vendéglőben közeled lesz, melynek egy terite-
k ára 1 frt, és melyre magát Westzer István s
Jóna Sámuel első és második lövész mestere-
nek vagy fehér Hermann vendéglősnél elője-
gyeztetethet.
Meghívó. Az alsó-szabolcsi „Tiszai”
árménésítő társulat érdekléteit, f. évi jú-
lius hó 27-én, délelőtti 9 órákor Deb-
reczenben, a városház tanácstermében tartandó
rendkívüli közgyűlésre, van szerencsem
meghívni. — A közgyűlés tárgyai: 1.) A július 26-án tartandó választmányi ülés
határozatai: a) A kataszt. igazs. 1888/882. sz.
alatti átirata: az adó leengedés, illetve vissz-
szárazítás mikénti igénybe vétele. — b) En-
nek folytán az adóbeli vissza írtésből nye-
rendő összegek mikénti felhasználása, vagy az
erdekelték közti mikénti felosztásának megállap-
ítása — tárgyában. — 2.) Az április hó
27-ik napján tartott közgyűlés I. 5. és
IV. szám alatti határozata értelmében s a
penztartékozás újabb szervezése a beérkezett
reklamációk elbírálásával megbízott küldött-
ségnek — az érdekeltéssel nyomtatásban
közlött jelentése, s a választmányok a tárgya-
bani megállapodásai. — Ezt megelőző-
leg folyó július hó 26-án, d. u. 4
órákor szintén Debreczenben
tartandó választmányi ülésre
ennek tagjaittisztelettel meg-
hívom. — A választmányi tár-
gyai. 1. A közgyűlés tárgyaiként I. a) b) és
2. szám alatt körülírt ügyekre vonatkozó ta-
nácskozás s megállapodás. 2. Folyóügyek. Kelt
Nyír-Baktán, 1882. évi jul. hó 7-én. — Gróf
Dégenfeld Imre, elnök.
Öngyilkosság. Kopolcsi Ferencz
nevű csizmadia mester ismeretlen okból az
éjjel szobájában felakasztotta magát
— **Jutalomjátékok a cirikusban.** Tegnap
este a Montrosz testvérek jutalomjátéka
volt a cirikusban, szép közönség gyűlt össze,
mely a jutalmazott művészeket többször élénk
tapsokkal tüntette ki. Az általuk producált lég-
ugrás egyike a cirikus legszebb mutatványai-
nak. — Holnap a Sidoli társulata egyik leg-
jobb lovardájának Sztrankai kisasszonynak lesz
jutalomjátéka, mely alkalomra kitünő számok-
ból állítottatott össze a program.
Erélyes nyomozas. Baranyi G. járási
csendbízott, erélyesen nyomozza a mult vasár-
napj székelyhídi merényletnek még kézre nem
került tetteseit. E célból nemcsak a járás
területén, hanem a debreczeni pusztaikon is
messze távolban járt-kelt és sikerült is ki-
puhatolnia, hogy a tettesek a hét elején Deb-
reczenben tartózkodtak. Hiszük, hogy a föl-
talált nyom a fáradságot nem ismerő csend-
bízost el fogja vezetni a rablók tartózkodási
helyéhez.
József főherczeg Kis-Jenőn, a tiszte-
letére rendezett fáklyás-zene alkalmával az ü-
völöz szónok beszédére e szavakkal válaszlát.
„Közönmű önöknek irántam tanusított szives-
ségüket, azonban engedjék kijelentem, hogy
azzal, a mit itt nekem érdemel felsorolnak,
hazámnak tartozom. Mint ez ország szülőltje,
e vidékhez, Kis-Jenő-Erdőhöz testvérközösség-
hez és közös hazánkhoz mindenkor ragaszo-
dom, mert a mi a szívben meggyökeredzik,
az ottan kiirtani nem lehet. — Az országos
ipar emelése körül fáradozást kötelességem-
nek ismerem, mert nem volt eddig iparunk s
ezt emelni kellett és kell Honvéd testvéreim
és fiam ma már ott állanak, hogy ha szük-
ség lesz rájuk ő Felsőegének a királynak és a
hazának, bátran felajánlhatjuk szolgálataikat.
Fogadják meg egyszer szives köszönetemet és
kivánom, hogy az Isten önöket is sokáig el-
tesse!”
Gyermek altatószor. A belügyminis-
ter körröndelelet intézett valamennyi törvény-
hatóságához, mely szerint azon eddigi gyakor-
lat, hogy a mák-haj-szőrp nevű gyermek altató-
szor a gyógytárak által orvosi rendelvény
nélkül adatván ki, igen számos esetben káros
következmények okozója lett. Ennek fogva meg-
hagyja, hogy a mák-haj-szőrpöt ezután csak
orvosi rendelvényre adhatják ki — a gyógy-
szereszek.
Égő ló. Eg kőrösmezei ember pet-
roleummal dörzsölte be külső betegségében szen-
vedő lovát. Egy esti nütét alkalmával Berkó
Leber veletlenül az égő gyertyával hozzáért a
beken lóhoz, mire az rögtön lángba borult,
iszonyu nyaritással kivágtatott az utcára s ad-
dig nyargalt, míg teljesen összeégtve ki nem
adta páráját.
Negy ember vilámtól sujtva. Mult
héten Bodzu erős zivatar dühöngött. A me-
zőn levő munkások és pásztorok íák alatt ke-
restek meuedeket. Egy fá alá négyen, mellette
egyik-másik alá hatan húzódtak meg, míg egy
par száz darabból álló juhnyáj a fák körül
csoportosult. Egyszerre hatalmas dörrenés rá-
ködtatta meg a levegőt s a következő másod-
perczenben a távolabb állók látták, mint csak le
a villám arra a fára, mely alatt négyen keres-
tek meuedeket. A négy közül a 16 éves Hoszu
András azonnal szörnyet halt, más kettő a fel-
testén találva, most benn fekszik, míg a ne-

gyedik könnyű sérüléséből már kigyógyult. A
juhok közül 33-at ütött agyon a villám.
Tragikus halál. Gerenden a mult hó
utolsó napjaiban két fitestvér, nem tudni mi
okból, hevesen összeszólkazott; a szóváltást
— mint rendesen történi szokott — csattan-
ós utlegek követték, hol a rövidebbet az öcs
huzta, kinek házában és udvarában a perpat-
var történt. Az öcs tehetetlen dühében saját
házát gyújtja fel, a tűz gyorsan terjed a pa-
zar ná fedelen, az oltók közt a veszekedő test-
vérek egy rokona horoggal siet az égő zsupo-
kat lehozni, talán több erővel, mint előrelátás-
sal kapaszkodik a horog nyelvébe, de oly sze-
reccsétlenül, hogy a lehozott zsuppal és ho-
roggal, az égő ház mellett közvetlen örvénylő
Aranyos merede partjáról a folyóba zuhan s
hirtelen — hogyssem megmenteni sikerült volna,
— elsodorta az ár, s az alig 30 éves férfi, kít
két árva és fiatal özvegy sirat, a folyamagyban
lelte sírját. Hulláját még nem sikerült meg-
kapni.
Egy villám útja. Attala somogy megyei
község fölött — miut írják, — néhány
nappal ezelőtt a reggeli órákban kisebb
zivatar felhő vonult el s csak egyetlenegy dör-
gés jelezte, hogy égi háborútól is lehet tar-
tani. A harangozó és miatt megkérdezte a plé-
bánost, vajjon harangozott e templomba jeve-
telre, mire a plébános azt válaszolta, hogy var-
jon, míg a felhő elvonul. A harangozó daczára
ennek, felment a toronyba s harangozni kez-
dett, nem ugyan templomba jövetelre, hanem a
mint az már vidéken szokás, „a felhő elébe.”
Alig harangozott pár percizig, a villám irtóza-
tos dörgéssel lecsapott a torony keresztjére,
innen lesiklott az órára, mely azonnal megát.
A villám ezután a templom délfelől oldalán
levő erős tölgyfaajtóba csapott, ennek egyik
felét darabokra zúzta, a kuszóbnó levő alsó
vaszart kidobta, azután függőleges irányban a
templom hosszában cikázott végig és átjuszta
totta az ajtó közelében levő két zászlót, mintha
csak golyóval lötték volna őket át. De a vil-
lám meg folytát a utját. Irányát a fölőtar-
nák vette; itt összerombolt egy drága oltárképet.
Ácsapott az oltáron fekvő két selyemvaukosra,
melyekre Krisztus képe volt himezve. A sely-
met érintetlenül hagyva, az aranyrámkában
levő iverget törte össze, s a ráma mellett egy
tört át az egész képet magában rejtő fatokba,
hogy ennek alját kiszedte, azután a fölőtar-
hoz közel eső szegletbe csapva, a földbe furdott.
A templomban már többen voltak a hívők kö-
zül, de baja az ijedségen kívül, senkinek sem
történt. Az Attalában levő andosi barát épen
az oltárnál állott, de komolyabb baja nem tör-
tént, csak elszédült. Künna a torony teteje füst-
ben állott és a nép tüzet kiáltott. A közel la-
kók siettek oltani tejjel. (A nép ugyanis azt
hiszi, hogy a villám tüze csak tejjel oltható.)
A templomot megmentették, mert a tüzet el-
nyomták. Azt az egy villámütést nem követte
több. A felhő elnyomult és a nap újra kisütött.
A sötét kamara regénye. Egy ameri-
kai lap az ugynevezett pillanat-fényképek hasz-
náló-káról a következő kis történetkét be-
széli el: Egy fiatal hölgy anyjával Baltimore-
ben tartózkodott és csakhamar akadt egy tisz-
telője, ki minden vasárnap ellátogatott s kivel
a hölgy minden vasárnap el-kijárt a tenger-
partra. A hol, a mig a verőfényes nap a hal-
mók mögé bujt, egy czedrus oltalmazó ágai
alatt vonult meg. Ny alkalmakkor édes szerelmi
ömlengések sem maradtak el. A nyár elmulta-
val a hölgy anyjával elhagyta e kies helyet s
visszatért otthonukba. Egy napon hírvl vette,
hogy egy filadelfiai fényképirónak oly fényképe
van, a melyen ő azzal a fiatal emberrel együtt
ölelkezve van leábrázolva. Emlékezett, is, hogy
egy izbeu a pillanat alatt fényképezőt egy al-
kalommal közelükben látta. A fiatal embert er-
tesíté, hogy kövessen el mindent, hogy ama
képek a nyilvánosság elől megvonassanak. Ez
a megbízásnak sietett is eleget tenni s a vett
képcsomóval sietett hölgyéhez. Rögtön kibon-
tatták a csomót és — egy kiáltás hangzott el
a fiatal ember ajkairól, majd meg egy károm-
kodás, mire az ajtót becsapta háta mögött s
eltűnt örökre. A kép ugyan a hölgy képe volt,
de az ölelkező kar — másé. A szerencsétlen
képet a fényképiró egy hetköznapon vette le.
Öngyilkos menyasszony. Kaposvárról
a következő megrendítő esetről értesitenek. Sik-
lós Amalia, Siklósy ismert szemorvos mos-
toha testvére, a megye legszebb leánya, ki dr.
Jakab nevű fiatal emberrel járt jegyben, e hó
8-án Szerdahelyen agyonlőtte magát. Tetteinek
oka ismeretlen. Az öngyilkosság széles körben
keltett feltűnést, mert a vidám kedélyű leány
egészen boldognak látszott.
Az ottensheimi tragédiához. A két
öngyilkos leány holttestének végleges temetése
egy közös sírba a bécsi központi temetőben
2-3 hét mulva fog megtörténni, minthogy Dal-
mont Mária anyja, ki jelen akar temetésen je-
lenleg beteg s a mondott idő előtt alig lesz
oly állapotban, hogy megtehesse az utat Pa-
risból Bécsbe. — Az anya kíséretében lesz
ennek nővere Damain Hortense szinesznő és
ennek vőlegénye, egy ismert párisi ügyvéd. —
Időközben a Bécs belvárosi ker törvényszék
Bernard Richard ügyvédet nevezte ki a két
öngyilkos leány hagyatékainak gondnokává.
Már megtörtént a hagyományok leltározása is
és Dalmont hagyatéka, mely kizárólag fehér-
neműekből, öltönydarabokból és egyéb pipere
cikkiekből valamint néhány értékes csече-
becskékből és ékszerekből állott, szaz forintra
van becsülve. Renneville Alize hagyatéka, ki
holmiait már előbb Franciaországba küldte,
majdnem semmi. A gondnoknak átadták azo-
kat a tárgyakat is, melyeket az ottensheimi
törvényszék küldött be nem rég a bécsi tör-
vényszéknek. Ezek közt vannak a revolvere-
is, melyekkel a leányok magokat kivégezték
és az a rendkívül nagy golyó, melyet Dal-
mont sebéből kivettek, s melyet az elhunyt-

nak egy barátja most minden áron meg akar
magának emlékül szerezni.
Közgazdaság.
A budapesti terménycsarnok távsürgönye.
— Budapest, július 12. —
Buzában a meglévő készletek igen kor-
látoltak és néhány szilárd kezben vannak
összpontosítva. A malmok kénytelenek lévén
szükségeiket fedezni, elénk vételkedvet ta-
nusítottak és így mintegy 15.000 mmáza vi-
tetett el a piacról. Silányabb fajok 20 krral,
jobb fajok 30 krral és finom fajok 40 krral
drágábban fizetettek.
Legmagasabb ár volt 77.5 k. tiszavidéki
buzáért 12.85 frt, legkisebb ár pedig 66.5 k.
oláhországi buzáért 7.75 frt.
Hivatalosan jegyeztetett:
S z o k m á n y b u z a tavaszra 10.47—
10.50.
S z o k v á n y b u z a ő s z r e 10.18—
10.22.
B á n s á g i t e n g e r i július—augustusra
7.80—7.82
B á n s á g i t e n g e r i 1883. május—
júniusra 6.36—6.37.
S z o k v á n y z a b tavaszra 6.40—
6.45.
S z o k v á n y z a b ő s z r e 6.28—6.32.
K á p o s z t a r e p c z e agaszt.—szept.
14—14 1/2.
Sertés vásár.
Budapest Kőbánya, július 12.
A sertéskereskedelmi csarnok távirati u-
dósítása) Az üz et szilárd Magyar öreg nehéz
—57.50—59.—, fiatal nehéz 60—61.— közép
59.— 50—60.—, könnyű 50.—, 60.— Szedett
nehéz 58.—— közép 57.—50—80 könnyű.
Romániai bakonyi nehéz 58—60.— átmeneti,
közép 58.—59 átmeneti, könnyű —,— át-
meneti. Eredeti nehéz 51.— átmeneti, könnyű
—,— átmeneti, Szerbiai nehéz 60.—
60.50 átmeneti, közép 58.50—59.50, átmeneti,
könnyű 56.50—57 átmeneti. Hízó éves élő
súly 50—86 per 4% vasutról mérve Az árak
hizlalt sertéseknel, páronként 45 kiló és 4
százalek levonással kilogrammonként értendő.
— Domániai és szerbiai vetések, melyek mint
átmenetiek adtakak el, a vevőnek páronként 6
frt aranyban vám fejében térítetik meg.
A ló itatása és etetése. Ha a ló az
istállóban állott, vagy könnyű munkát végzett,
etetés előtt annyi vizet lehet neki adni, a
mennyit meg bir inni, valamint etetés után is.
Ha azonban kimelegedve és izzadtan, vagy
teljesen kifáradva vezetett az istállóba, egy
negyed, sőt egy egész óráig is pihentetni kell,
a szerint a mint erősebben, vagy gyengében
van kifáradva, mielőtt valami emni, vagy inni
valót kapna. A pihenés után lehet neki adni
8—9 liter, nem tulságos hideg vizet, ezután
keves széna elfogyasztása után a rendes abrakot.
Az abrakolás után ihatik annyi vizet, a meny-
nyit akar, és végül kaphat annyi szénát, a
mennyit az újabb munkába fogásig meg bir
enni. A ló etetése és itatására nagy gondot
kell fordítani, a mi az állat természete és a
teljesített munka szerint változó és a melyet
csak tapasztalán által lehet tökéletesen meg-
tanulni. Mikor a ló tele gyomorral jó ki az
istállóból, az első egy-két angol mértföldet
igen lassan járja meg, figyázzni kell, hogy
ilyenkor kozdetben gyorsan menni ne kénysze-
rittessek, mert könnyen baja történhet k.
Egyiptomi jelentősége Ausztria-Ma-
gyarországra nevez. Bizonyos, hogy az egyip-
tomi zavarok a kereskedést nagyban károsít-
ják, és Egyiptomhoz való forgalmi viszonyainkra
is káros hatással lehetnek. Egyiptom bevitale
1880-ban általán véve 654.9 millió egyiptomi
piaszterre rugott, a kivitel ellenben 1298.3 mil-
lió piaszterre. A beviteli értékből Ausztria-
Magyarországra 89.9 millió piaszter esik, a ki-
viteli értékből 35.6 millió piaszter. E számok-
ból kitűnik, hogy Ausztria-Magyarország jóval

többet szállít oda mint onnan ide s így Egyip-
tom ránk nevez fontos kiviteli ország. Az Egyip-
tommal való forgalommal leginkább Alexan-
drián át közvetítették a mennyiben az Ausztria-
Magyarországra eső 90 millió piaszterből mint
beviteli értékből 87.7 millió piaszter, és
a 35.6 millió kihozatali értékéből 33.9
millió piaszter Alexandria esik.
Ausztria-Magyarország legfőbb kiviteli cikkei
szövött áru, fa és szén; előbbiből 1880-ban
20.7 millió, utóbbiakból 14.5 millió piaszter
értékű mennyiség szállítottott oda. További
részletezésből kitűnik, hogy azonkívül Ausz-
tria-Magyarország leginkább gyapjúárúkat szál-
lít Egyiptomba (148 millió piaszter értékkel)
és szerszámot (134 millió piaszter) Azonki-
vül jelentékeny a ruhaneműek, paszomántos-
és rövidárúk, butor, gyújtó szerek, üvegáru,
czukor, sór, szivarkapipros és stearyngyer-
tyák kivitele Ausztria-Magyarországból Egyip-
tomba. Ausztria-Magyarország pedig kihez on-
nan főkép gyapotot (1880-ban 26.7 millió pi-
aszter értékkel) kü önféle árúkat (6.6 millió
piaszter.) Hogy mily fontossággal bír Alexan-
dria az országos nemzetközi forgalomra nevez,
az abból tűnik ki, hogy az összes 754.9 millió
piaszter értékű bevitelből 564.0 millió, s az
összes 1298.3 millió piaszter értékű kivitelből
1239.2 millió piaszter Alexandrián át közvetit-
tetett. (1 egyiptomi piaszter körülbelül 11
krajczárral egyenlő.)
Legujabb.
A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai.
Alexandria, július 13. (Érk. d. u. 2 ó.)
A város nagy részben ég, a tüzelés megszünt.
London, július 13. (Érk. d. u. 2 ó.)
Alexandriában a fehér zászló kitűzetett. Az alkudozasok megkezdettek.
Felölös szerkesztő és kiadó Iaptulajdonos
Vértési Arnold.
Főmunkatárs: **Karczag Vilmos.**
A lovarda vízmentesen fedett.
Sidoli lovardája.
Ma és minden következő nap
nagy előadás,
naponként változó programmal.
Az előadás mindig 8 órákor kezdődik.
Vas-ánap és ünnepnapon 2 előadás. Az
első kezdete delután 4 órákor; a másodiké
este 8 órákor.
kiváló tisztelettel:
SIDOLI TIVADAR,
lovarda-tulajdonos.
Bővebbet tartalmaz a napi program.
Figyelemreméltó.
Epilepsiában (nehéz kórban)
görosőkben és
ideggyöngeségben
szenvedők biztos gyógyulást nyernek az
én rendszerem szerint.
Fizetés csak a tapasztalt siker után. Le-
velben is értekezhetni. Százan meg százan ki-
gyógyultak már általam.
Prof. Ch. Albert.
Páris 29. Avenue de Wagram. 29.

Az eredeti Singer-varrógépek

ismét fényes bizonygát adtak czélszerűségüknek, a mint azt a
forgalom emelkedése is tanusítja, mert a mult évben
több mint fél millió
vagyis 561.306 drb. eredeti Singer-gép árusítottatott el, mely több
mint egy harmadát teszi a világ összes varrógép-gyártmányának.
Jóság és munkaképessége ezen gépeknek, valamint czélszerű
szerkezte, melyek által ezek folytonosan tökélyesbítettnek, tettek
ezen rendkívüli eredményt lehetővé és az eredeti Singer-varró-
gépeket ugy a háztartás, mint mindennemű iparos czélra a
legkedveltebb varrógéppé a világon. Ezen gépek jelenleg az
ujjonnan
módosított állványnyal
szállittatnak, melyeknek előnye mindenek fölött az, hogy az előbbi, könnyen megkopó
és lármás járásu aljaknál zajtalanabb s könnyebb járással s megkopásnak kitéve
nincsenek; — kezelésük pedig gyengébb alkotásu vagy idősebb egyéneknek sem káros.
Eredetiek: ha a gépek az itt látható gyári jegyet a gép karján s állvá-
nyán viselik.
Ugyanezek teljes jótállás mellett gyári-áron s heti egy forint törlesztés mellett
árusítottatnak el.
Neidlinger G. Debreczen, piacz-utca 2145. sz. a.

